

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA TÂRGU JIU
TÂRGU JIU
JUDEȚUL GORJ
SECȚIA CIVILĂ

Sentința civilă Nr. 3878/2013
Ședința publică de la 17 Mai 2013

Completul compus din:

PREȘEDINTE: GABRIELA STEGĂROIU
GREFIER: LUDOVICA MARIA BURCEA

Pe rol fiind pronunțarea asupra dezbaterilor ce au avut loc în ședința publică din 10.05.2013, în cauza civilă având ca obiect contestație la executare formulată de contestatoarea S.C. Lotus S.A. în contradictoriu cu intimații Voinea Ana, Intesa Sanpaolo Bank S.A.-Sucursala Târgu-Jiu, Bancpost S.A.-Sucursala Gorj, Unicredit Țiriac Bank S.A.-Sucursala Târgu-Jiu și S.C. Onorval Impex S.R.L.

La apelul nominal, au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită, fără citarea părților, în ziua dezbaterilor.

Deliberând, instanța pronunță următoarea sentință civilă.

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 29.03.2013, sub nr. 5147/318/2013, contestatoarea S.C. LOTUS S.A., în contradictoriu cu intimatul VOINEA ANA și terții popriți INTESA SANPAOLO BANK S.A.-SUCURSALA TG. JIU, BANCPOST S.A.-SUCURSALA GORJ și UNICREDIT ȚIRIAC BANK S.A.-SUCURSALA TG. JIU a formulat contestație împotriva executării silite începute în dosarul de executare nr. 56/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona, solicitând instanței să dispună anularea încheierii de încuviințare a executării silite nr. 1421/14.03.2013 pronunțată în dosarul nr. 3639/318/2013 al Judecătorei Târgu-Jiu; anularea adreselor de înființare a popririi emise în data de 27.03.2013, anularea încheierii emise la data de 26.03.2013, anularea tuturor actelor de executare silită emise în cadrul dosarului de executare, precum și anularea executării silite însăși, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, contestatoarea a arătat că, în dosarul înregistrat sub nr. 7184/95/2012 pe rolul Tribunalului Gorj-Secția a II-a Civilă, Voinea ANA și Voinea Ana au solicitat să se ia act de retragerea acestora din cadrul societății, conform art. 134 din Legea nr. 31/1990 și să se dispună obligarea societății la plata contravalorii acțiunilor deținute de aceștia, stabilindu-se prin expertiză contabilă ca activ net aferent unei acțiuni suma de 149,40 lei, iar prin sentința nr. 74/12.02.2013, instanța a admis cererea reclamantilor, luând act de retragerea acestora din societate care a fost obligată la plata sumei de 421.606,08 lei către reclamanti, reprezentând contravaloarea celor 2.822 acțiuni deținute, actualizată în raport cu rata inflației începând cu data de 03.06.2009 până la plata efectivă.

Contestatoarea a mai arătat că, prin cererea adresată B.E.J. Dumitrescu Ilona, Voinea Ana a solicitat executarea silită pentru obligația prevăzută în dispozitivul sentinței anterior arătate, formându-se dosarul de executare nr. 56/E/2013 și, prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Târgu-Jiu sub nr. 3639/318/2013, B.E.J. Dumitrescu Ilona a solicitat încuviințarea executării silite a acestei sentințe, conform cererii de executare a creditoarei Voinea Ana, cerere ce a fost admisă, prin încheierea nr. 1421/14.03.2013, iar în acest dosar de executare a fost întocmită încheierea nr. 56/26.06.2013 pentru stabilirea cheltuielilor de

executare și adresele de înființare a popririi nr. 56/26.06.2013 comunicate terților popriți în vederea indisponibilizării sumelor de bani existente în conturile societății, precum și a celor datorate în temeiul contractului de locațiune încheiat între aceasta și terțul poprit Intesa Sanpaolo Bank SA- Sucursala Târgu-Jiu.

Prin cererea adresată B.E.J. Dumitrescu Ilona la data de 06.03.2013, Voinea Lucian a solicitat executarea silită pentru obligația prevăzută în sentința nr. 74/12.02.2013, formându-se dosarul de executare nr. 57/E/2013, iar prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Târgu-Jiu sub nr. 3640/318/2013, B.E.J. Dumitrescu Ilona a solicitat încuviințarea executării silite a acestei sentinței, cerere admisă, conform încheierii nr. 1421/14.03.2013.

A susținut contestatoarea că actele de executare, precum și executarea silită însăși din dosarul de executare nr. 56/E/2013 sunt nelegale, impunându-se anularea lor, pentru motivele ce urmează.

Astfel, încheierea de încuviințare a executării silite pronunțate în cauză este nulă față de existența unui impediment legal (art. 103 ind. 1 alin. 1 lit. d din Legea nr. 31/1990) pentru executarea silită a creanței pretinse, iar, potrivit art. 104 ind. 1 din Legea nr. 31/1990, în ipoteza încălcării acestui impediment, societatea are obligația de a înstrăina acțiunile astfel dobândite în termen de un an de la dobândire, în caz contrar acestea trebuind anulate, prejudiciind societatea, așa încât încheierea de încuviințare a executării silite nu respectă disp. art. 665 alin. 5 pct. 7 Cod pr. civ., vătămarea produsă neputând fi înlăturată decât prin anularea acesteia.

Totodată, a susținut contestatoarea că se impune anularea încheierii de încuviințare a executării silite, întrucât aceasta nu conține suma ce urmează a fi executată, nerespectând disp. art. 665 alin. 3 Cod pr. civilă, astfel că se produce o vătămare prin faptul expunerii la executare silită de către ambii creditori pentru întreaga creanță prevăzută în titlul executoriu, fiind aplicabil principiul anulării actelor subsecvente față de strânsa legătură existentă între încheierea de încuviințare și actele de executare întreprinse ulterior, cât și față de disp. art. 665, art. 666-672 Cod pr. civilă, niciun act de executare neputând fi întreprins în lipsa acestei încheieri, impunându-se în consecință anularea tuturor actelor de executare și a executării silite înseși.

Sanțiunea prevăzută expres în ipoteza nerespectării acestor dispoziții este nulitatea, potrivit art. 703 Cod pr. civilă, așa încât vătămarea este prezumată, conform art. 175 alin. 2 Cod pr. civilă, nefiind în sarcina debitorului să dovedească vătămarea.

Contestatoarea mai susține că executorul judecătoresc a procedat la înființarea popririi fără a comunica în prealabil o copie certificată a titlului executoriu, iar prevederile art. 666 alin. 2 Cod pr. civilă stabilesc obligația executorului de a comunica debitorului o somație și o copie certificată a titlului executoriu, nerespectarea acestei sarcini fiind sancționată cu nulitatea, excepția de la această regulă fiind derogarea expres prevăzută de lege, prin care executarea silită este permisă chiar în lipsa comunicării acestor acte.

În cazul executării silite prin poprire, legiuitorul a instituit numai opțiunea executorului de a proceda la executare fără comunicarea somației, neexistând un text de lege similar prin care executorul să fie exonerat de obligația comunicării copiei certificate a titlului executoriu, iar prevederile art. 782 teza finală Cod pr. civilă stabilesc obligația executorului de a comunica debitorului, între altele, titlul executoriu numai dacă nu a fost comunicat anterior.

Așadar, numai imputarea acestei din urmă obligații este condiționată de necomunicarea anterioară, executorul putând, în condițiile transmiterii copiei certificate conform art. 666 Noul Cod proc. civ., fie să comunice debitorului titlul executoriu după înființarea popririi, fie să nu îl comunice, totuși obligația prevăzută de art. 666 Noul Cod proc. civ. fiind primordială și independentă de obligația stabilită prin art. 782 teza finală Noul Cod proc. civ., doar aceasta din urmă fiind afectată de executarea celei dintâi, nicidecum invers, așa încât este nelegală omisiunea executorului de a comunica o copie certificată a titlului executoriu, sancționată cu nulitatea expresă, necondiționată de vătămare.

Referitor la încheierea nr. 57/26.03.2013 de stabilire a cheltuielilor de executare, contestatoarea apreciază că este lovită de nulitate deoarece reclamanții din dosarul nr. 7184/95/2012 al Tribunalului Gorj sunt titularii solidari ai dreptului corelativ obligației societății stabilite prin titlul executoriu, însă executarea silită a acestuia a presupus înființarea a două dosare de executare, cu acte de executare identice, consecința fiind suplimentarea cheltuielilor de executare în sarcina societății, aspect ce corespunde unei fraude la lege din partea creditorilor și a executorului, întrucât nu se urmărește repararea integrală a prejudiciului, ci împovărarea societății prin suplimentarea onorariilor încasate, onorariul avocațial de 4500 lei fiind disproporționat în raport cu activitatea avocatului din faza executării silită prin poprire, care se rezumă doar la formularea cererii de executare silită, prin care se solicită punerea în executare a hotărârii judecătorești investită cu formulă executorie, activitatea propriu-zisă fiind realizată de executorul judecătoresc care solicită încuviințarea executării silită și face demersurile ce se impun în vederea realizării creanței din titlu, mai ales că este solicitat același onorariu și în cadrul executării silită paralele întreprinse de celălalt reclamant din dosarul nr. 7184/95/2012 al Tribunalului Gorj.

Contestatoarea a solicitat și anularea încheierii de stabilire a cheltuielilor de executare prin prisma onorariului de executor necuvenit, învederând că acesta este cel maxim pe care îl poate pretinde executorul judecătoresc, fiind supus cenzurii instanței și trebuind să fie corespunzător complexității cauzei și activității efectiv întreprinse de executor, care sunt reduse în cazul executării silită prin poprire, cu atât mai mult cu cât este pretins tot în quantum maxim și în cadrul dosarului de executare paralel nr. 57/E/2013.

Motivarea cererii de suspendare a fost reținută în considerentele încheierilor nr. 2220/2013 și nr. 2437/2013 prin care au fost soluționate cererile de suspendare, astfel că nu vor fi reluate.

Prin cereri completatoare (filele 89-94, 199-203), contestatoarea a solicitat, suplimentar față de petitul cererii introductive, anularea somațiilor imobiliare nr. 56/09.04.2013, a cererilor de înscriere în cartea funciară a acestor somații, a încheierii nr. 56/09.04.2013 de stabilire a cheltuielilor de executare întocmită de B.E.J. Dumitrescu Ilona, precum și, în contradictoriu și cu terțul poprit S.C. ONORVAL IMPEX S.R.L., anularea adresei de înființare a popririi nr. 67/12.04.2013 întocmită de B.E.J. Dumitrescu Ilona, reiterând argumentele prezentate în cererea introductivă privind nulitatea actelor de executare subsecvente ca urmare a nulității încheierii de încuviințare a executării silită, respectiv quantumul excesiv al cheltuielilor de executare, susținând și că urmărirea silită imobiliară este lovită de nulitate în lipsa manifestării de voință a creditorului, conform dispozițiilor art. 818 Cod pr. civilă.

În drept, cererea a fost întemeiată pe disp. art. 711 și urm. Cod pr. civilă.

În dovedirea cererii, contestatoarea a solicitat instanței încuviințarea probei cu înscrisuri, iar în susținere a depus la dosarul cauzei, în copie, înscrisuri din dosarul de executare nr. 56/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona (filele 26-50).

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în quantum de 194 lei și timbru judiciar în quantum de 5 lei, respectiv taxă judiciară de timbru în quantum de 10 lei și timbru judiciar în quantum de 0, 3 lei pentru cererea de suspendare a executării silită, fiind depusă cauciune în quantum de 6058,30 lei (file 2 și 59 din dosarul nr. 5149/318/2013, atașat la prezenta cauză).

Intimata Voinea Ana a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de suspendare a executării silită, motivele fiind expuse în considerentele încheierii nr. 2437/2013, precum și respingerea contestației la executare, cu cheltuieli de judecată, cu motivarea că argumentele contestatoarei privind nulitatea încheierii de încuviințare a executării silită sunt nefondate, întrucât nu sunt aplicabile disp. art. 103 ind. 1 alin. 1 lit. d din Legea nr. 31/1990, fiind constatat dreptul de proprietate al contestatoarei asupra acțiunilor începând cu dat de 03.06.2009, așa încât, chiar în ipoteza aplicabilității acestor dispoziții, plata contravalorii acțiunilor trebuind să fie făcută raportat la situațiile financiare ulterioare acestei date, eventuala incidentă a disp. art. art. 104 ind. 1 din Legea nr. 31/1990 nu este

imputabilă acționarului retras din societate care trebuie despăgubit cu contravaloarea acțiunilor deținute.

În privința neindicării sumei ce face obiectul executării silite în cuprinsul încheierii de încuviințare a executării silite, intimata arată că aceasta nu presupune o vătămare care să conducă la nulitatea actului, societatea neputând fi executată silit pentru întreaga sumă de către ambii creditori, fiecare solicitând aducerea la îndeplinire a titlului executoriu strict pentru partea ce revine fiecăruia, practica instanței neputând constitui o culpă a creditorului sau a executorului judecătoresc, iar toate actele de executare au fost comunicate contestatoarei, după cum rezultă din procesul-verbal și dovada de înmânare, invocând excepția tardivității formulării contestației cu privire la nulitatea încheierii nr. 56/26.03.2013 de stabilire a cheltuielilor de executare.

Intimata subliniază că în cauză nu există o dublă executare, fiecare creditor fiind îndreptățit să formuleze cerere de executare silită pentru drepturile convenite, nefiind culpa creditorului că societatea nu înțelege să execute de bunăvoie obligațiile și astfel să evite plata cheltuielilor de executare, iar onorariul avocațial și onorariul executorului judecătoresc sunt în quantum rezonabil, în limite legale, neputând fi cenzurate de către instanță, observându-se și că executarea silită în speță se realizează prin executare silită imobiliară, ceea ce presupune activități de întocmire a actelor de executare și de deplasări în acest scop, onorariul avocațial fiind stabilit în conformitate cu elementele prevăzute de art. 132 alin. 3 din Statutul profesiei de avocat.

Deși legal citați cu această mențiune, terții popriți nu au formulat întâmpinare în cauză și nici nu s-au prezentat la vreun termen de judecată.

La solicitarea instanței, potrivit art. 716 alin. 2 Cod pr. civ., B.E.J. Dumitrescu Ilona a comunicat, cu adresa nr. 56/10.05.2013, dosarul de executare nr. 56/E/2013 în copie certificată.

Prin încheierea de la termenul din data de nr. 2437/12.04.2013, instanța a admis cererea contestatoarei de suspendare a executării silite până la soluționarea contestației la executare.

Analizând ansamblul materialului probator, instanța reține următoarele:

În conformitate cu art. 248 alin. 1 Cod pr. civilă, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

În ceea ce privește excepția tardivității formulării contestației cu privire la nulitatea încheierii nr. 56/26.03.2013 de stabilire a cheltuielilor de executare, invocată de către intimat prin întâmpinare, instanța reține că este neîntemeiată, urmând a fi respinsă ca atare, cu următoarea motivare.

Astfel, în drept, arată instanța că, potrivit dispozițiilor art. 714 alin. 2 Cod pr. civilă, contestația împotriva încheierilor executorului judecătoresc, în cazurile în care acestea nu sunt, potrivit legii, definitive, se poate face în termen de 5 zile de la comunicare, iar încheierea susmenționată a fost întocmită la data de 26.03.2013 și contestația de față a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 29.03.2013, fiind respectat termenul legal prevăzut de dispozițiile art. 714 alin. 2 Cod pr. civilă.

Pe fondul cauzei, instanța constată că, potrivit art. 711 alin. 1, 3 Cod pr. civilă, împotriva executării silite, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare, putându-se cere, după începerea executării, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În privința susținerii contestatoarei în sensul că se impune anularea încheierii de încuviințare a executării silite, întrucât nu sunt respectate disp. art. 665 alin. 5 pct. 7 Cod pr. civilă raportat la art. 103 ind. 1 alin. 1 lit. d din Legea nr. 31/1990, instanța arată că, din coroborarea acestui ultim articol cu art. 104 alin. 2 și art. 134 din Legea nr. 31/1990, este impusă restricția de plată a acțiunilor dobândite de către societate prin retragerea asociaților din profitul distribuibil și rezervele disponibile, înscrise în ultima situație financiară aprobată, cu excepția rezervelor legale.

Instanța urmează a înlătura ca neîntemeiată susținerea contestatoarei întrucât această împrejurare nu poate constitui un impediment prevăzut de lege, în accepțiunea art. 665 alin. 5 pct. 7 Cod pr. civilă, care să conducă la respingerea cererii de încuviințare a executării silită, acest text neavând în vedere neregularități ce nu pot fi încadrate la punctele anterioare ale articolului, ci se referă la impedimente strict și expres prevăzute de lege, apte să zădărnicească executarea silită, spre pildă dispoziții referitoare la timbraj, dispoziții legale speciale care suspendă temporar dreptul de a cere sau continua executarea silită a anumitor titluri executorii, ceea ce nu este cazul în speță.

De altfel, soluția contrară ar avea efecte inacceptabile, dând posibilitatea societății, în ipoteza în care nu dispune, total sau parțial, de resursele financiare avute în vedere de acest text legal, și anume profitul distribuibil și rezervele disponibile, să se eschiveze de la plata unei obligații care îi incumbă, corelativă dreptului de proprietate asupra acțiunilor dobândite prin retragerea asociațiilor, or în această ipoteză nici măcar restricția prevăzută de textul legal menționat nu poate fi operantă, întrucât societatea este obligată să-și procure alte resurse pentru a face față obligațiilor patrimoniale ce îi incumbă ca urmare a dobândirii acțiunilor celor retrași.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei în sensul că se impune anularea încheierii de încuviințare a executării silită, întrucât nu cuprinde suma ce urmează a fi executată, instanța arată că, potrivit art. 665 alin. 3 Cod pr. civilă, încheierea va cuprinde printre altele, suma cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, acest text legal neprecizând care este sancțiunea în ipoteza lipsei acestei mențiuni, astfel că, sunt aplicabile dispozițiile art. 175 alin. Cod pr. civilă ce vizează nulitatea condiționată, potrivit căreia actul de procedură este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a produs părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia.

Instanța apreciază că nu poate fi reținută susținerea contestatoarei în sensul că este expusă unei vătămări constând în dubla executare a aceleiași sume de către ambii creditori Voinea Lucian și Voinea Ana, atât timp cât din actele de executare de la dosarul cauzei rezultă că aceștia au solicitat, prin cererea de executare silită, demararea acestei proceduri doar pentru partea care îi revenea fiecăruia (1/4 pentru creditor Voinea Ana și 3/4 pentru creditor Voinea Lucian), cu atât mai mult cu cât însăși contestatoarea recunoaște că obligația stabilită în sarcina sa prin titlul executoriu este una solidară, iar creditorii sunt titulari solidari ai dreptului corelativ acestei obligații, particularitatea acestei situații fiind aceea că oricare creditor solidar poate cere executarea întregii obligații, potrivit art. 1434 alin. 1 Cod civil.

În consecință, instanța apreciază că este legală încheierea de încuviințare a executării silită nr. 1421/14.03.2013 din dosarul nr. 3639/318/2013 al Judecătoriei Târgu-Jiu, urmând a fi respinsă solicitarea contestatoarei privind anularea acesteia, cât și a actelor de executare subsecvente în virtutea principiului *resoluto iure dantis, resolvitur ius accipientis*.

Neîntemeiată este și susținerea contestatoarei în sensul că este nelegală omisiunea executorului de a-i comunica o copie certificată a titlului executoriu, întrucât, potrivit art. 668 Cod pr. civilă, nu este necesară comunicarea titlului executoriu și a somației în cazurile prevăzute de art. 674 și în cazul ordonanțelor și încheierilor pronunțate de instanță și declarate de lege executorii.

Astfel, unul dintre cazurile de decădere a debitorului din beneficiul termenului prevăzute de art. 674 Cod pr. civilă este statuat de alin. 1 pct. 4 al acestui articol, și anume ipoteza în care alți creditori fac executări asupra averii debitorului, așa cum este situația în speță, acte de executare împotriva contestatoarei realizându-se și de către creditorul Voinea Lucian în dosarul de executare nr. 57/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona, precum și de către alți creditori, așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar.

Mai mult, la fila 148 din dosarul cauzei există dovada de comunicare a înscrisurilor din dosarul de executare din data de 02.04.2013, inclusiv a titlului executoriu, dovadă semnată și ștampilată de către contestatoare.

Relativ la criticile aduse de către contestatoare încheierilor de stabilire a cheltuielilor de executare întocmite de B.E.J. Dumitrescu Ilona, instanța reține că, în drept, potrivit art. 669 alin. 2, 3 Cod pr. civilă, cheltuielile de executare ocazionate de efectuarea executării silită

sunt în sarcina debitorului urmărit, constituind cheltuieli de executare taxele de timbru necesare declanșării urmăririi silită, onorariul executorului judecătoresc stabilit potrivit legii, onorariul avocațial în faza executării silită, onorariul expertului, cheltuielile cu efectuarea actelor de executare silită și cheltuielile de transport.

În conformitate cu art. 669 alin. 4-6 Cod pr. civilă, sumele datorate ce urmează să fie plătite se stabilesc de către executorul judecătoresc prin încheiere care constituie titlu executoriu, putând fi cenzurată pe calea contestației la executare formulate de partea interesată, ținând seama de probele administrate de aceasta.

Astfel, în privința susținerii contestației că se impune anularea încheierilor întrucât în sarcina sa cad de două ori cheltuielile de executare, constând în taxe de timbru, cheltuieli poștale, de formare și arhivare a dosarului, precum și de efectuare a actelor de executare privind poprirea, respectiv urmărirea silită imobiliară, instanța o apreciază ca neîntemeiată și o va respinge ca atare, atât timp cât nicio dispoziție legală nu interzice demararea separată a executării silită de către doi creditori diferiți, chiar în ipoteza existenței unui singur titlu executoriu.

Totodată, observă instanța că este neîntemeiată susținerea contestației în sensul că nu s-a făcut dovada achitării onorariului de avocat, față de existența chitanței dovăditoare la fila 149 a dosarului cauzei, instanța apreciind drept proporțional quantumul acestuia, raportat la valoarea ridicată a dăruirii urmărit, la complexitatea cauzei denotată de procedurile execuționale și multitudinea actelor de executare realizate, precum și la activitatea complexă din speță a avocatului din faza executării silită, criteriile avute în vedere de art. 669 alin. 4 Cod pr. civilă raportat la art. 451 alin. 2 Cod pr. civilă.

Considerentele expuse anterior își păstrează valabilitatea și în privința onorariului de executor care respectă cerința art. 669 alin. 3 Cod pr. civilă de a fi stabilit potrivit legii, respectând quantumul prevăzut de art. 39 alin. 1 lit. d din Legea nr. 188/2000.

Astfel, instanța reține că, în dosarul de executare nr. 56/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona ce face obiectul prezentei contestații, cheltuielile de executare stabilite prin încheierile contestate au fost efectiv suportate, fiind necesare în vederea realizării procedurii execuționale și având un quantum rezonabil, respectând principiile stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa relevantă asupra acestui aspect: hotărârea din 28.09.2004 în cauza Sabou și Pircălab împotriva României, hotărârea din 17.12.2004 în cauza Cumpănă și Mazăre împotriva României, hotărârea din 14.12.2006 în cauza Lupaș și alții împotriva României, hotărârea din 22.02.2007 în cauza Gavrileanu împotriva României.

De asemenea, este lipsită de temei susținerea contestației în sensul că urmărirea silită imobiliară este lovită de nulitate în lipsa manifestării de voință a creditorului, conform dispozițiilor art. 818 Cod pr. civilă, atât timp cât în cererea creditorului de declanșare a executării silită acesta solicită expres ca executarea să se realizeze prin toate formele de executare prevăzute de lege, iar potrivit art. 622 alin. 3 coroborat cu art. 663 alin. 1 Cod pr. civilă, executarea silită începe numai la cererea creditorului, dacă prin lege nu se prevede altfel, și are loc în oricare dintre formele de executare prevăzute de lege, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau altor sume acordate potrivit legii prin titlu, precum și a cheltuielilor de executare.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept, fiind nefondate criticile contestației cu privire la neregularitățile procedurii de executare din dosarul nr. 56/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona, instanța urmează a respinge ca neîntemeiată contestația la executare formulată și completată.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată solicitate de către intimat, constând în onorariului avocațial în quantum de 1.500 lei (fila 73), instanța va admite în parte cererea, în sensul obligării contestației la plata sumei de 700 lei cu acest titlu, având în vedere că, în lumina dispozițiilor art. 451 alin. 2 Cod pr. civilă, instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă onorariul avocațial atunci când acesta este disproporționat în raport de complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei, iar măsura

nu va avea niciun efect între avocat și clientul său, obligațiile și întinderea acestora stabilite în contractul de asistență sau reprezentare juridică rămânând neatinse între părțile contractante.

Apreciind excesivă suma de 1.500 lei solicitată cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial, instanța consideră că un quantum de 700 lei este proporțional cu complexitatea relativ redusă a cauzei de față ce are ca obiect contestație la executare, în speță nefiind necesară administrarea unui probatoriu complex, precum și cu activitatea desfășurată de avocat, care a presupus formularea întâmpinării și a concluziilor scrise, precum și prezența sa la numai două termene de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția, invocată de către intimata Voinea Ana prin întâmpinare a depusă la dosar (fila 76).

Respinge contestația la executare formulată și completată de către contestatoarea S.C. LOTUS S.A., cu sediul social în Târgu-Jiu, strada Victoriei nr. 44, județul Gorj, și sediul ales la Cab. Av. Corina Ruxandra Popescu, București, Bd. Unirii nr. 71, bl. G2C, sc. 2, ap. 62, sector 3, în contradictoriu cu intimatul Voinea Ana, cu domiciliul în Târgu-Jiu, strada 22 Decembrie 1989 nr. 24, bl. 24, sc. 2, et. 3, ap. 14, județul Gorj, și cu terții popriți Intesa Sanpaolo Bank S.A.-Sucursala Târgu-Jiu, cu sediul în Târgu-Jiu, strada Traian nr. 7, bl. 7, sc. 1, parter, județul Gorj, Bancpost S.A.-Sucursala Gorj, cu sediul în Târgu-Jiu, strada Tudor Vladimirescu nr. 25, parter, județul Gorj, Unicredit Țiriac Bank S.A.-Sucursala Târgu-Jiu, cu sediul în Târgu-Jiu, strada Victoriei nr. 233, județul Gorj și S.C. Onorval Impex S.R.L., cu sediul în Târgu-Jiu, Bd. 22 Decembrie 1989, bl. 3, ap. 18, județul Gorj.

Admite în parte cererea intimății Voinea Ana privind acordarea cheltuielilor de judecată și obligă contestatoarea să plătească intimății suma de 700 lei.

Cu apel în 30 de zile de la comunicare, care se va depune la Judecătoria Târgu Jiu.

Pronunțată în ședința publică de la 17 Mai 2013.

PRESEDINTE
GABRIELA STEGĂROIU

Grefier
LUDOVICA MARIA BURCEA

Red. S.G.8ex.
L.B. 14.06.2013

LUMEA JUSTITIEI.RO

R O M Ȃ N I A
JUDECĂTORIA TÂRGU JIU
JUDEȚUL GORJ
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚĂ CIVILĂ Nr. 3966
Ședința publică din 22 Mai 2013

Completul compus din:

PREȘEDINTE : ALEXANDRU BOGDAN POPESCU
GREFIER : ELENA CĂRBUNESCU

Pe rol fiind judecarea cauzei civile privind pe contestatoarea S.C. LOTUS S.A. în contradictoriu cu intimatul VOINEA LUCIAN și terții popriți INTESA SANPAOLO BANK S.A.-SUCURSALA TG. JIU, BANCPOST S.A.-SUCURSALA GORJ, UNICREDIT ȚIRIAC BANK S.A.-SUCURSALA TG. JIU, S.C. ONORVAL IMPEX S.R.L., având ca obiect contestație la executare.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 15.05.2013, acestea fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 22.05.2013.

INSTANȚA:

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 29.03.2013, sub nr. 5148/318/2013, contestatoarea S.C. LOTUS S.A., în contradictoriu cu intimatul VOINEA LUCIAN și terții popriți INTESA SANPAOLO BANK S.A.-SUCURSALA TG. JIU, BANCPOST S.A.-SUCURSALA GORJ și UNICREDIT ȚIRIAC BANK S.A.-SUCURSALA TG. JIU a formulat contestație împotriva executării silite începute în dosarul de executare nr. 57/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona, solicitând instanței să dispună anularea încheierii de încuviințare a executării silite nr. 1439/14.03.2013 pronunțată în dosarul nr. 3640/318/2013 al Judecătorei Târgu-Jiu; anularea adreselor de înființare a popririi emise în data de 27.03.2013; anularea încheierii emise la data de 26.03.2013, anularea tuturor actelor de executare silită emise în cadrul dosarului de executare, precum și anularea executării silite însăși, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, contestatoarea a arătat că prin cererea înregistrată sub nr. 7184/95/2012 pe rolul Tribunalului Gorj-Secția a II-a Civilă, Voinea Lucian și Voinea Ana au solicitat să se ia act de retragerea acestora din cadrul societății, conform art. 134 din Legea nr. 31/1990, precum și să se dispună obligarea societății la plata contravalorii acțiunilor deținute de aceștia, stabilindu-se prin expertiză contabilă ca activ net aferent unei acțiuni suma de 149,40 lei, iar prin sentința nr. 14/12.02.2013, instanța a admis cererea reclamanților, luând act de retragerea acestora din societate, care a fost obligată la plata sumei de 421.606,08 lei către reclamanți, reprezentând contravaloarea celor 2.822 acțiuni deținute, actualizată în raport cu rata inflației începând cu data de 03.06.2009 până la plata efectivă.

A mai arătat că prin cererea adresată B.E.J. Dumitrescu Ilona, Voinea Ana a solicitat executarea silită pentru obligația prevăzută în dispozitivul sentinței anterior arătate, formându-se dosarul de executare nr. 56/E/2013, iar prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Târgu-Jiu sub nr. 3639/318/2013, B.E.J. Dumitrescu Ilona a solicitat încuviințarea executării silite a acestei sentințe, conform cererii de

executare a creditoarei Voinea Ana, fiind încuviințată prin încheierea nr. 1421/14.03.2013.

În cadrul dosarului de executare nr. 56/E/2013, B.E.J. Dumitrescu Ilona a întocmit încheierea nr. 56/26.06.2013 pentru stabilirea cheltuielilor de executare și adresele de înființare a popririi nr. 56/26.06.2013 comunicate terților popriți în vederea indisponibilizării sumelor de bani existente în conturile societății, precum și a celor datorate în temeiul contractului de locațiune încheiat între aceasta și terțul poprit Intesa Sanpaolo Bank SA- Sucursala Târgu-Jiu.

Prin cererea adresată B.E.J. Dumitrescu Ilona la data de 06.03.2013, Voinea Lucian a solicitat executarea silită a subscrisei pentru obligația prevăzută în sentința nr. 74/12.02.2013, formându-se dosarul de executare nr. 57/E/2013, iar prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Târgu-Jiu sub nr. 3640/318/2013, B.E.J. Dumitrescu Ilona a solicitat încuviințarea executării silite a acestei sentinței, conform cererii de executare a lui Voinea Lucian, fiind încuviințată prin încheierea nr. 1439/14.03.

În cadrul dosarului de executare nr. 57/E/2013, B.E.J. Dumitrescu Ilona a întocmit încheierea nr. 57/26.06.2013 pentru stabilirea cheltuielilor de executare și adresele de înființare a popririi nr. 567/26.06.2013 comunicate terților popriți în vederea indisponibilizării sumelor de bani existente în conturile societății, precum și a celor datorate în temeiul contractului de locațiune încheiat între aceasta și terțul poprit Intesa Sanpaolo Bank SA- Sucursala Târgu-Jiu.

A susținut contestatoarea că actele de executare, precum și executarea silită însăși din dosarul de executare nr. 57/E/2013 sunt nelegale, impunându-se anularea lor, pentru motivele ce urmează.

Astfel, încheierea de încuviințare a executării silite pronunțate în cauză este nulă, pe de o parte, față de existența unui impediment legal pentru executarea silită a creanței pretinse, iar pe de altă parte întrucât nu respectă condițiile de formă prevăzute expres de art. 665 alin. 3 Cod pr. civ.

În aceste sens, a arătat contestatoarea că disp. art. 103 ind. 1 alin. 1 lit. d din Legea nr. 31/1990, care prevăd interzicerea îndestulării creanței rezultate din retragerea asociaților din societate din alte surse decât profitul distribuibil și rezervele disponibile, sunt singurele aplicabile raportului dintre contestatoare și intimat, iar sumele corespunzătoare potrivit situației financiare pentru anul 2012 sunt 15.981,87 lei profit distribuibil, respectiv 4.338.871 lei rezervele disponibile, sume care însă sunt indisponibilizate în lucrări de investiții, fiind astfel epuizate.

Astfel, creanța pretinsă de intimat va face obiectul raportului consiliului de administrație al societății ce însoțește situațiile financiare înregistrate în anul 2013, urmând ca, urmare a consemnării parametrilor finali, să se conformeze de bunăvoie obligației cuprinse în dispozitivul titlului executoriu, potrivit art. 622 alin. 1 Cod pr. civ.

Dispozițiile art. 103 din Legea nr. 31/1990 reglementează un impediment în executarea silită a creanței din speță, motiv de nulitate a încheierii de încuviințare a executării silite prin consecințele grave produse asupra activității societății.

Mai mult, potrivit art. 104 ind. 1 din Legea nr. 31/1990, în ipoteza încălcării acestui impediment, societatea are obligația de a înstrăina acțiunile astfel dobândite în termen de un an de la dobândire, în caz contrar acestea trebuind anulate, prejudiciind societatea, așa încât

încheierea de încuviințare a executării silite nu respectă disp. art. 665 alin. 5 pct. 7 Cod pr. civ., vătămarea produsă neputând fi înlăturată decât prin anularea acesteia.

Totodată, a susținut contestatoarea că se impune anularea încheierii de încuviințare a executării silite, întrucât aceasta nu conține suma ce urmează a fi executată, nerespectând disp. art. 665 alin. 3 Cod pr. civ., astfel că se produce o vătămare prin faptul expunerii la executare silită de către ambii creditori pentru întreaga creanță prevăzută în titlul executoriu.

În principal, instanța de executare avea obligația de a respinge cererea de încuviințare, întrucât, în pofida existenței unui singur titlu executoriu, s-au formulat două cereri de executare distincte, acest aspect determinând atât posibilitatea indisponibilizării unei sume de două mai mari decât cea prevăzută în titlul executoriu, cât și suplimentarea abuzivă a cheltuielilor de executare, iar în subsidiar avea sarcina de a indica suma ce urma a fi executată silit în temeiul încheierii de încuviințare, în cazul contrar acordând creditorilor oportunitatea dublei executări, sens în care se vătămarea produsă este imposibil de înlăturat în lipsa anulării încheierii de încuviințare a executării silite.

Consecință a primelor două principii ale efectelor nulității (principiul retroactivității efectelor nulității actului juridic și principiul restabilirii situației anterioare), principiul anulării actelor juridice subsecvente ca urmare a anulării actului inițial, *resoluto iure dantis, resolvitur ius accipientis*, desemnează regula de drept potrivit căreia anularea actului principal paralizează actele ulterioare prin prisma raportului de interdependență dintre acestea din urmă față de cel dintâi.

Deși aplicarea în practică a acestui principiu este regulată în materia transmisiunii drepturilor, în strânsă legătură cu principiul *nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet*, principiul anulării actelor subsecvente își găsește incidența ori de câte ori sunt îndeplinite condițiile sale primordiale: anularea actului inițial și raportul de corelație indisolubilă existent între acest act și actele ulterioare.

Principiul anulării actelor subsecvente este întocmai aplicabil în prezenta cauză, față de strânsa legătură existentă între încheierea de încuviințare și actele de executare întreprinse ulterior, față de disp. art. 665, art. 666-672 Cod pr. civ., niciun act de executare neputând fi întreprins în lipsa acestei încheieri, impunându-se în consecință anularea tuturor actelor de executare și a executării silite înseși.

Sanțiunea prevăzută expres în ipoteza nerespectării acestor dispoziții este nulitatea, potrivit art. 703 Cod pr. civ., așa încât vătămarea este prezumată, conform art. 175 alin. 2 Cod pr. civ., nefiind în sarcina debitorului să dovedească vătămarea.

A mai susținut contestatoarea că executorul judecătoresc a procedat la înființarea poprii fără a comunica în prealabil o copie certificată a titlului executoriu, iar prevederile art. 666 alin. 2 Cod pr. civ. stabilesc obligația executorului de a comunica debitorului o somație și o copie certificată a titlului executoriu, nerespectarea acestei sarcini fiind sancționată cu nulitatea, excepția de la această regulă fiind derogarea expres prevăzută de lege, prin care executarea silită este permisă chiar în lipsa comunicării acestor acte.

În cazul executării silite prin poprire, legiuitorul a instituit numai opțiunea executorului de a proceda la executare fără comunicarea somației, neexistând un text de lege similar prin care executorul să fie exonerat de obligația comunicării copiei certificate a titlului executoriu, iar prevederile art. 782 teza finală Cod pr. civ. stabilesc obligația executorului de a comunica debitorului, între altele, titlul executoriu numai dacă nu a fost comunicat anterior.

Așadar, numai imputarea acestei din urmă obligații este condiționată de necomunicarea anterioară, executorul putând, în condițiile transmiterii copiei

certIFICATE conform art. 666 Noul Cod proc. civ., fie să comunice debitorului titlul executoriu după înființarea popririi, fie să nu îl comunice, totuși obligația prevăzută de art. 666 Noul Cod proc. civ. fiind primordială și independentă de obligația stabilită prin art. 782 teza finală Noul Cod proc. civ., doar aceasta din urmă fiind afectată de executarea celei dintâi, nicidecum invers, așa încât este nelegală omisiunea executorului de a comunica o copie certificată a titlului executoriu, sancționată cu nulitatea expresă, necondiționată de vătămare.

A mai susținut contestatoarea că este lovită de nulitate încheierea nr. 57/26.03.2013 de stabilire a cheltuielilor de executare, contestația împotriva acesteia fiind formulată în termen.

A precizat contestatoarea că reclamantii din dosarul nr. 7184/95/2012 al Tribunalului Gorj sunt titularii solidari ai dreptului corelativ obligației societății stabilite prin titlul executoriu, însă executarea silită a acestuia a presupus înființarea a două dosare de executare, cu acte de executare identice, consecința fiind suplimentarea cheltuielilor de executare în sarcina societății, care suportă de două ori aceste cheltuieli, aspect ce corespunde unei fraude la lege din partea creditorilor și a executorului, întrucât nu se urmărește repararea integrală a prejudiciului, ci împovărarea societății prin suplimentarea onorariilor încasate.

A mai arătat contestatoarea că, deși onorariul avocațial constituie cheltuială de executare, acesta este supus cenzurii instanței, iar în cauză onorariul de 4500 lei este disproporționat în raport cu activitatea avocatului din faza executării silite prin poprire, care se rezumă doar la formularea cererii de executare silită, prin care se solicită punerea în executare a hotărârii judecătorești investită cu formulă executorie, activitatea propriu-zisă fiind realizată de executorul judecătoresc care solicită încuviințarea executării silite și face demersurile ce se impun în vederea realizării creanței din titlu, mai ales că este solicitat același onorariu și în cadrul executării silite paralele întreprinse de celălalt reclamant din dosarul nr. 7184/95/2012 al Tribunalului Gorj.

A solicitat contestatoarea și anularea încheierii de stabilire a cheltuielilor de executare reprezentând onorariul avocațial față de lipsa dovezii achitării acestuia, argument care fie va fi confirmat ulterior comunicării dosarului de executare, fie va rămâne fără obiect în condițiile existenței dovezii plății onorariului.

Contestatoarea a solicitat și anularea încheierii de stabilire a cheltuielilor de executare prin prisma onorariului de executor necuvenit, învederând că acesta este cel maxim pe care îl poate pretinde executorul judecătoresc, fiind supus cenzurii instanței și trebuind să fie corespunzător complexității cauzei și activității efectiv întreprinse de executor, care sunt reduse în cazul executării silite prin poprire, cu atât mai mult cu cât este pretins tot în quantum maxim și în cadrul dosarului de executare paralel nr. 56/E/2013.

A mai solicitat contestatoarea suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare, arătând că executarea silită este întreprinsă prin poprirea sumelor datorate contestatoarei, încasarea oricăror lichidități de către aceasta fiind astfel blocată, iar în aceste condiții, întreaga activitate a societății este paralizată, aceasta fiind în imposibilitatea de a plăti furnizorii, creditorii ori alți parteneri, rațiune în care, în situația neonorării cu celeritate a obligațiilor ce le incumbă, colapsul este iminent.

A mai arătat contestatoarea că suspendarea executării silite se impune cu atât mai mult cu cât procedura astfel demarată este profund nelegală, în condițiile în care s-au întocmit două dosare de executare pentru îndestularea aceleași creanțe, încuviințarea executării silite era interzisă expres față de sursa limitativ prevăzută de Legea nr. 31/1990 pentru plata acțiunilor dobândite în urma retragerii acționarilor și că ar putea fi oricând executată de două ori pentru aceeași creanță, iar costurile celor două executări paralele sunt exorbitante.

Contestatoarea a menționat că este vădit nedatorată creanța pusă în executare, valoarea acțiunilor rezultată în urma evaluării în prima instanță fiind absurdă, o acțiune a S.C. LOTUS S.A. fiind apreciată drept superioară valorii acțiunilor S.C. OMV Petrom S.A., S.C. SIF Moldova S.A., sau chiar Facebook, condiții în care executarea silită este de natură a prejudicia grav dreptul acesteia la un proces echitabil consacrat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, aceasta aflându-se în situația de a fi executată pentru o creanță al cărui quantum real este dubitabil și împotriva căruia nu se poate apăra în faza executării.

A mai susținut contestatoarea că situația societății este și mai gravă având în vedere că, în cazul neachitării ratelor bancare, se va proceda la scoaterea la licitație a imobilelor ipotecate, iar în cazul neachitării facturilor restante se va dispune întreruperea furnizării serviciilor inerente desfășurării activității societății, iar vânzarea la licitație a imobilelor achiziționate de aceasta prin contractarea unor credite bancare conduce la imposibilitatea continuării activității, având în vedere obiectul de activitate al societății, închirierea spațiilor comerciale, astfel încât prin vânzarea silită a acestora societatea nu își mai poate desfășura activitatea.

A precizat că motivele invocate au caracter întemeiat, că a fost îndeplinită condiția formală privind consemnarea unei cauțiuni proporționale cu suma executată, fiind consemnată suma de 8.638,72 lei la dispoziția Judecătoriei Târgu-Jiu.

Prin cereri completatoare (filele 79-84, 119-123), contestatoarea a solicitat, suplimentar față de petitul cererii introductive, anularea somațiilor imobiliare nr. 57/09.04.2013, a cererilor de înscriere în cartea funciară a acestor somații, a încheierii nr. 57/09.04.2013 de stabilire a cheltuielilor de executare întocmită de B.E.J. Dumitrescu Ilona, precum și, în contradictoriu și cu terțul poprit S.C. ONORVAL IMPEX S.R.L., anularea adresei de înființare a popririi nr. 57/12.04.2013 întocmită de B.E.J. Dumitrescu Ilona, reiterând argumentele prezentate în cererea introductivă privind nulitatea actelor de executare subsecvente ca urmare a nulității încheierii de încuviințare a executării silite, respectiv quantumul excesiv al cheltuielilor de executare, susținând și că urmărirea silită imobiliară este lovită de nulitate în lipsa manifestării de voință a creditorului, conform disp. art. 818 Cod pr. civ.

În drept, cererea a fost întemeiată pe disp. art. 711 și urm. Cod pr. civ.

În dovedirea cererii, contestatoarea a solicitat instanței încuviințarea probei cu înscrisuri, iar în susținere a depus la dosarul cauzei, în copie, înscrisuri din dosarul de executare nr. 57/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona (filele 27-52).

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în quantum de 194 lei și timbru judiciar în quantum de 5 lei, respectiv taxă judiciară de timbru în quantum de 10 lei și timbru judiciar în quantum de 0, 3 lei pentru cererea de suspendare a executării silite (filele 4-5, 26), fiind depusă cauțiune în quantum de 8.638,72 lei la fila 4 din dosarul nr. 5150/318/2013.

În termen legal, intimatul Voinea Lucian a formulat întâmpinare, prin care a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să respingă cererea de suspendare a executării silite și contestația la executare, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, în privința cererii de suspendare a executării silite, a arătat că aceasta nu se poate dispune decât pentru cazuri excepționale, iar în speță interesul urmărit de către contestatoare este unul nelegitim, întrucât se urmărește sustragerea de la executare silită sau întârzierea acesteia în mod nejustificat.

A mai susținut că societatea contestatoare nu a luat act de cererea de retragere a intimatului din data de 03.06.2009, iar după finalizarea litigiului prin sentința nr. 73/12.02.2013 ce reprezintă titlu executoriu, aceasta nu a înțeles să-l aducă la îndeplinire de bunăvoie, așa încât este vorba de rea-credință și abuz de drept.

A precizat că nu este îndeplinită condiția existenței motivelor temeinice pentru a fi dispusă măsura suspendării executării, întrucât titlurile executorii trebuie executate imediat, iar interesul creditorului este unul legitim, aparența dreptului fiind de partea sa, cu atât mai mult cu cât a fost respinsă cererea de suspendare provizorie a executării, iar situația de fapt este neschimbată, neapărând elemente noi.

A mai susținut că argumentele contestatoarei privind nulitatea încheierii de încuviințare a executării silite sunt nefondate, întrucât nu sunt aplicabile disp. art. 103 ind. 1 alin. 1 lit. d din Legea nr. 31/1990, fiind constatat dreptul de proprietate al contestatoarei asupra acțiunilor începând cu dat de 03.06.2009, așa încât, chiar în ipoteza aplicabilității acestor dispoziții, plata contravalorii acțiunilor trebuind să fie făcută raportat la situațiile financiare ulterioare acestei date, eventuala incidență a disp. art. art. 104 ind. 1 din Legea nr. 31/1990 nu este imputabilă acționarului retras din societate, care trebuie despăgubit cu contravaloarea acțiunilor deținute.

A arătat intimatul că, în privința nementionării sumei ce face obiectul executării silite în cuprinsul încheierii de încuviințare a executării silite, aceasta nu presupune o vătămare care să conducă la nulitatea actului, societatea neputând fi executată silit pentru întreaga sumă de către ambii creditori, întrucât creditorii au solicitat aducerea la îndeplinire a titlului executoriu strict pentru partea ce revine fiecăruia, practica instanței neputând constitui o culpă a creditorului sau a executorului judecătoresc.

A mai precizat intimatul că au fost comunicate contestatoarei toate actele de executare, după cum rezultă din procesul-verbal și dovada de înmănare, precum și că înțelege să invoce excepția tardivității formulării contestației cu privire la nulitatea încheierii nr. 57/26.03.2013 de stabilire a cheltuielilor de executare.

A mai arătat că în cauză nu există o dublă executare, fiecare creditor fiind îndreptățit să formuleze cerere de executare silită pentru drepturile cuvenite, nefiind culpa creditorului că societatea nu înțelege să execute de bunăvoie obligațiile și astfel să evite plata cheltuielilor de executare.

A susținut intimatul că onorariul avocațial, respectiv onorariul executorului judecătoresc sunt în quantum rezonabil și în limite legale, neputând fi cenzurate de către instanță, observându-se și că executarea silită în speță se realizează prin executare silită imobiliară, ceea ce presupune activități de întocmire a actelor de executare și de deplasări în acest scop, iar onorariul avocațial a fost stabilit în conformitate cu elementele prevăzute de art. 132 alin. 3 din Statutul profesiei de avocat.

În drept, intimatul nu a indicat vreun temei legal în susținerea întâmpinării.

În dovedire, intimatul a solicitat instanței încuviințarea probei cu înscrisuri, în susținere depunând la dosarul cauzei înscrisurile din dosarul de executare nr. 57/E/2013 întocmit de B.E.J. Dumitrescu Ilona, fișă portalul instanțelor, centralizator chirii lunare, tabel valori clădiri din patrimoniul contestatoarei (filele 95-109).

Prin răspuns la întâmpinare, contestatoarea a solicitat instanței înlăturarea argumentelor invocate de către intimat și admiterea contestației la executare formulate și completate, cu cheltuieli de judecată, în motivare reiterând, în principal, susținerile prezentate în cererea introductivă, astfel cum a fost completată (filele 107-115).

Deși legal citați cu această mențiune, terții popriți nu au formulat întâmpinare în cauză și nici nu s-au prezentat la vreun termen de judecată.

La solicitarea instanței, potrivit art. 716 alin. 2 Cod pr. civ., B.E.J. Dumitrescu Ilona a comunicat, cu adresa nr. 57/10.05.2013, dosarul de executare nr. 57/E/2013 în copie certificată.

Prin încheierea de la termenul din data de 24.04.2013, instanța a respins ca neîntemeiată cererea contestatoarei de suspendare a executării silite până la soluționarea contestației la executare (filele 116-118).

Analizând ansamblul materialului probator, instanța reține următoarele:

În conformitate cu art. 248 alin. 1 Cod pr. civ., instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

✱ În ceea ce privește excepția tardivității formulării contestației cu privire la nulitatea încheierii nr. 57/26.03.2013 de stabilire a cheltuielilor de executare, invocată de către intimat prin întâmpinare, instanța reține că este neîntemeiată, urmând a fi respinsă ca atare, cu următoarea motivare.

Astfel, în drept, arată instanța că, potrivit disp. art. 714 alin. 2 Cod pr. civ., contestația împotriva încheierilor executorului judecătoresc, în cazurile în care acestea nu sunt, potrivit legii, definitive, se poate face în termen de 5 zile de la comunicare.

Astfel, față de aspectul că încheierea susmenționată a fost întocmită la data de 26.03.2013, iar contestația de față a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 29.03.2013, rezultă că a fost respectat termenul legal prevăzut de disp. art. 714 alin. 2 Cod pr. civ.

✱ În privința excepției lipsei calității procesuale pasive a S.C. ONORVAL IMPEX S.R.L., invocată din oficiu de către instanță, calitatea procesuală pasivă presupune identitatea între persoana chemată în judecată și subiectul pasiv al raportului juridic dedus judecării.

În speță, prin încheierea nr. 57/12.04.2013 (fila 253), B.E.J. Dumitrescu Ilona a înființat poprirea în mâinile tertului S.C. ONORVAL IMPEX S.R.L., asupra sumelor datorate de acesta contestatoarei, în temeiul raporturilor juridice derivate din existența contractului de locațiune între acestea, însă nu a fost dovedită prin niciun mijloc de probă existența unui astfel de contract, mai mult, prin adresa nr. 52/16.04.2013 (fila 264), S.C. ONORVAL IMPEX S.R.L. a comunicat executorului judecătoresc că nu are încheiat contract de locațiune cu contestatoarea, așa încât nu se poate constitui terț poprit.

Așa fiind, în lipsa dovezii oricăror raporturi juridice între contestatoare și S.C. ONORVAL IMPEX S.R.L., instanța reține că aceasta nu poate avea calitatea de terț poprit, așa încât excepția invocată din oficiu va fi admisă, cu consecința respingerii contestației față de aceasta ca fiind formulată în contradictoriu cu o persoană fără calitate procesuală pasivă.

✱ Pe fondul cauzei, arată instanța că, potrivit art. 711 alin. 1, 3 Cod pr. civ., împotriva executării silite, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, putându-se cere, după începerea executării, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

✱ În privința susținerii contestatoarei în sensul că se impune anularea încheierii de încuviințare a executării silite, întrucât nu sunt respectate disp. art. 665 alin. 5 pct. 7 Cod pr. civ. raportat la art. 103 ind. 1 alin. 1 lit. d din Legea nr. 31/1990, instanța arată că, din coroborarea acestui ultim articol cu art. 104 alin. 2 și art. 134 din Legea nr. 31/1990, este impusă restricția de plată a acțiunilor dobândite de către societate prin retragerea

asociațiilor din profitul distribuibil și rezervele disponibile, înscrise în ultima situație financiară aprobată, cu excepția rezervelor legale.

Instanța urmează a înlătura ca neîntemeiată susținerea contestatoarei, întrucât această împrejurare nu poate constitui un impediment prevăzut de lege, în accepțiunea art. 665 alin. 5 pct. 7 Cod pr. civ., care să conducă la respingerea cererii de încuviințare a executării silită, întrucât acest text nu are în vedere neregularități ce nu pot fi încadrate la punctele anterioare ale articolului, ci se referă la impedimente *strict și expres prevăzute de lege*, apte să zădărnicească executarea silită, spre pildă dispoziții referitoare la timbraj, dispoziții legale speciale care suspendă temporar dreptul de a cere sau continua executarea silită a anumitor titluri executorii, ceea ce nu este cazul în speță.

De altfel, soluția contrară ar avea efecte inacceptabile, dând posibilitatea societății, în ipoteza în care nu dispune, total sau parțial, de resursele financiare avute în vedere de acest text legal, și anume profitul distribuibil și rezervele disponibile, să se eschiveze de la plata unei obligații care îi incumbă, corelativă dreptului de proprietate asupra acțiunilor dobândite prin retragerea asociațiilor, or în această ipoteză nici măcar restricția prevăzută de textul legal menționat nu poate fi operantă, întrucât societatea este obligată să-și procure alte resurse pentru a face față obligațiilor patrimoniale ce îi incumbă ca urmare a dobândirii acțiunilor celor retrași.

● În ceea ce privește susținerea contestatoarei în sensul că se impune anularea încheierii de încuviințare a executării silită, întrucât nu cuprinde suma ce urmează a fi executată, instanța arată că, potrivit art. 665 alin. 3 Cod pr. civ., încheierea va cuprinde printre altele, suma cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, acest text legal neprecizând care este sancțiunea în ipoteza lipsei acestei mențiuni.

Așa fiind, sunt aplicabile dispozițiile art. 175 alin. Cod pr. civ. ce vizează nulitatea condiționată, potrivit căreia actul de procedură este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a produs părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia.

Instanța apreciază că nu poate fi reținută susținerea contestatoarei în sensul că este expusă unei vătămări constând în dubla executare a aceleiași sume de către ambii creditorii Voinea Lucian și Voinea Ana, atât timp cât din actele de executare de la dosarul cauzei rezultă că aceștia au solicitat, prin cererea de executare silită, demararea acestei proceduri doar pentru partea care îi revenea fiecăruia (fila 140), cu atât mai mult cu cât însăși contestatoarea recunoaște că obligația stabilită în sarcina sa prin titlul executoriu este una solidară, iar creditorii sunt titulari solidari ai dreptului corelativ acestei obligații, particularitatea acestei situații fiind aceea că oricare creditor solidar poate cere executarea întregii obligații, potrivit art. 1434 alin. 1 Cod civil.

În consecință, instanța apreciază că este legală încheierea de încuviințare a executării silită nr. 1439/14.03.2013 din dosarul nr. 3640/318/2013 al Judecătoriai Târgu-Jiu, urmând a fi respinsă solicitarea contestatoarei privind anularea acesteia, cât și a actelor de executare subsecvente în virtutea principiului *resoluto iure dantis, resolvitur ius accipientis*.

● Neîntemeiată este și susținerea contestatoarei în sensul că este nelegală omisiunea executorului de a-i comunica o copie certificată a titlului executoriu, întrucât, potrivit art. 668 Cod pr. civ., nu este necesară comunicarea titlului executoriu și a somației în cazurile prevăzute de art. 674 și în cazul ordonanțelor și încheierilor pronunțate de instanță și declarate de lege executorii.

Astfel, unul dintre cazurile de decădere a debitorului din beneficiul termenului prevăzute de art. 674 Cod pr. civ. este statuat de alin. 1 pct. 4 al acestui articol, și anume ipoteza în care alți creditori fac executări asupra averii debitorului, așa cum este situația în speță, acte de executare împotriva contestatoarei realizându-se și de către creditoarea Voinea Ana în dosarul de executare nr. 56/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona, precum și de către alți creditori, așa cum rezultă din adresa nr. 2425/28.03.2013 emisă de Banca Transvania (fila 213), adresa nr. 1303280325/04.04.2013 emisă de CEC Bank (fila 226), adresa nr. 149414/02.04.2013 emisă de Banca Comercială Română (fila 258).

Mai mult, la fila 214 din dosarul cauzei există dovada de comunicare a înscrisurilor din dosarul de executare din data de 01.04.2013, inclusiv a titlului executoriu, dovadă semnată și ștampilată de către contestatoare.

Relativ la criticile aduse de către contestatoare încheierilor nr. 57/26.03.2013 (filele 28, 161, 191) și nr. 57/09.04.2013 (fila 227) de stabilire a cheltuielilor de executare întocmite de B.E.J. Dumitrescu Ilona, arată instanța că, în drept, potrivit art. 669 alin. 2, 3 Cod pr. civ., cheltuielile de executare ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit, constituind cheltuieli de executare taxele de timbru necesare declanșării urmăririi silite, onorariul executorului judecătoresc stabilit potrivit legii, onorariul avocațial în faza executării silite, onorariul expertului, cheltuielile cu efectuarea actelor de executare silită și cheltuielile de transport.

În conformitate cu art. 669 alin. 4-6 Cod pr. civ., sumele datorate ce urmează să fie plătite se stabilesc de către executorul judecătoresc prin încheiere care constituie titlu executoriu, putând fi cenzurată pe calea contestației la executare formulate de partea interesată, ținând seama de probele administrate de aceasta.

Astfel, în privința susținerii contestatoarei că se impune anularea încheierilor întrucât în sarcina sa cad de două ori cheltuielile de executare, constând în taxe de timbru, cheltuieli poștale, de formare și arhivare a dosarului, precum și de efectuare a actelor de executare privind poprirea, respectiv urmărirea silită imobiliară, instanța o apreciază ca neîntemeiată și o va respinge ca atare, atât timp cât nicio dispoziție legală nu interzice demararea separată a executării silite de către doi creditori diferiți, chiar în ipoteza existenței unui singur titlu executoriu.

Totodată, observă instanța că este neîntemeiată susținerea contestatoarei în sensul că nu s-a făcut dovada achitării onorariului de avocat, față de existența chitanței doveditoare la fila 149 a dosarului cauzei, instanța apreciind drept proporțional cuantumul acestuia, raportat la valoarea ridicată a dărilor urmărite, la complexitatea cauzei denotată de procedurile execuționale și multitudinea actelor de executare realizate, precum și la activitatea complexă din speță a avocatului din faza executării silite, criteriile avute în vedere de art. 669 alin. 4 Cod pr. civ. raportat la art. 451 alin. 2 Cod pr. civ.

Considerentele expuse anterior își păstrează valabilitatea și în privința onorariului de executor, care respectă cerința art. 669 alin. 3 Cod pr. civ. de a fi stabilit potrivit legii, respectând cuantumul prevăzut de art. 39 alin. 1 lit. d din Legea nr. 188/2000.

Astfel, instanța reține că, în dosarul de executare nr. 57/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona ce face obiectul prezentei contestații, cheltuielile de executare stabilite prin încheierile antemenționate au fost efectiv suportate, fiind necesare în vederea realizării procedurii execuționale și având un quantum rezonabil, respectând astfel principiile stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa relevantă asupra acestui aspect: hotărârea din 28.09.2004 în cauza Sabou și Pircălab împotriva României, hotărârea din 17.12.2004 în cauza Cumpănă și Mazăre împotriva României, hotărârea din 14.12.2006 în cauza Lupaș și alții împotriva României, hotărârea din 22.02.2007 în Cauza Gavrileanu împotriva României.

De asemenea, este lipsită de temei susținerea contestatoarei în sensul că urmărirea silită imobiliară este lovită de nulitate în lipsa manifestării de voință a creditorului, conform disp. art. 818 Cod pr. civ., atât timp cât în cererea creditorului de declanșare a executării silite acesta solicită expres ca executarea să se realizeze prin toate formele de executare prevăzute de lege, iar potrivit art. 622 alin. 3 coroborat cu art. 663 alin. 1 Cod pr. civ., executarea silită începe numai la cererea creditorului, dacă prin lege nu se prevede altfel, și are loc în oricare dintre formele de executare prevăzute de lege, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau altor sume acordate potrivit legii prin titlu, precum și a cheltuielilor de executare.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept, fiind nefondate criticile contestatoarei cu privire la neregularitățile procedurii de executare din dosarul nr. 57/E/2013 al B.E.J. Dumitrescu Ilona, instanța urmează a respinge ca neîntemeiată contestația la executare formulată și completată.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată solicitate de către intimat, constând în onorariului avocațial în cuantum de 1.500 lei (fila 94), instanța va admite în parte cererea, în sensul obligării contestatoarei la plata sumei de 700 lei cu acest titlu, având în vedere că, în lumina dispozițiilor art. 451 alin. 2 Cod pr. civ., instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă onorariul avocațial atunci când acesta este disproporționat în raport de complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei, iar măsura nu va avea niciun efect între avocat și clientul său, astfel că obligațiile și întinderea acestora stabilite în contractul de asistență sau reprezentare juridică rămân neatinse între părțile contractante.

Apreciind excesivă suma de 1.500 lei solicitată cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial, instanța consideră că un cuantum de 700 lei este proporțional cu complexitatea relativ redusă a cauzei de față ce are ca obiect contestație la executare, în speță nefiind necesară administrarea unui probatoriu complex, precum și cu activitatea desfășurată de avocat, care a presupus formularea întâmpinării și a concluziilor scrise și prezența sa la numai două termene de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată excepția tardivității formulării contestației, invocată de către intimatul Voinea Lucian prin întâmpinare.

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a S.C. Onorval Impex S.R.L., invocată din oficiu de instanță, și respinge contestația față de aceasta ca fiind formulată în contradictoriu cu o persoană fără calitate procesuală pasivă.

Respinge ca neîntemeiată contestația la executare formulată și completată de către contestatoarea S.C. LOTUS S.A., cu sediul social în Târgu-Jiu, strada Victoriei nr. 44, județul Gorj, și sediul ales la Cab. Av. Corina Ruxandra Popescu, București, Bd. Unirii nr. 71, bl. G2C, sc. 2, ap. 62, sector 3, în contradictoriu cu intimatul Voinea Lucian, cu domiciliul în Târgu-Jiu, strada 22 Decembrie 1989 nr. 24, bl. 24, sc. 2, et. 3, ap. 14, județul Gorj, și cu terții popriți Intesa Sanpaolo Bank S.A.-Sucursala Târgu-Jiu, cu sediul în Târgu-Jiu, strada Traian nr. 7, bl. 7, sc. 1, parter, județul Gorj, Bancpost S.A.-Sucursala Gorj, cu sediul în Târgu-Jiu, strada Tudor Vladimirescu nr. 25, parter, județul Gorj, Unicredit Țiriac Bank S.A.-Sucursala Târgu-Jiu, cu sediul în Târgu-Jiu, strada Victoriei nr. 233, județul Gorj și S.C. Onorval Impex S.R.L., cu sediul în Târgu-Jiu, Bd. 22 Decembrie 1989, bl. 3, ap. 18, județul Gorj.

Admite în parte cererea intimatului Voinea Lucian de obligare a contestatoarei la plata cheltuielilor de judecată și obligă contestatoarea să plătească intimatului suma de 700 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi, 22.05.2013.

PREȘEDINTE,
ALEXANDRU BOGDAN POPESCU

GREIER,
ELENA CĂRBUNESCU

Red., tehored. P.A.B.-jud./24.05.2013, 8 ex.

LUMEA JUSTITIEI.RO

LUMEA JUSTITIEI.RO